

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/27/2018
Identifikačné číslo spisu: 8017200214
Dátum vydania rozhodnutia: 02.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8017200214.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: V. Z., narodený X. augusta XXXX, bytom v B. č. XX, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Odbor peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností, so sídlom v Bratislave, Špitálska č. 8, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 13. februára 2017, Číslo: UPS/US6/SSVOdPPKPC1/SOC/2017/3142, v konaní o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 8. novembra 2017, č. k. 6Sa/8/2017-36, o návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a .

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 8. novembra 2017, č. k. 6Sa/8/2017-36, postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 13. februára 2017, Číslo: UPS/US6/SSVOdPPKPC1/SOC/2017/3142, ktorým tento postupom podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov z 29. novembra 2016, Číslo: PO2/OPPnKŤZPaPP/SOC/2016/62493-0018. Predmetným rozhodnutím prvostupňový správny orgán podľa § 27 ods. 1 a § 41 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov uložil žalobcovi povinnosť vrátiť peňažný príspevok na kúpu pomôcky - elektronickej čítacej lupy stolovej v sume 3.420 eur, ktorý bol žalobcovi poskytnutý rozhodnutím zo 16. februára 2016, Číslo: PO2/OPPnKŤZPaPP/SOC/2016/62493-0004.

II.

2. Žalobca proti rozsudku krajského súdu podal kasačnú sťažnosť, v ktorej zároveň podal v súlade s § 447 ods. 1 SSP návrh na priznanie odkladného účinku tejto kasačnej sťažnosti. Ako dôvod podania tohto návrhu označil hrozbu vážnej ujmy na zdraví.

III.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po preskúmaní návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti s poukazom na § 447 SSP dospel k záveru, že návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti nie je dôvodný.

4. Podľa § 447 ods. 1 SSP, kasačný súd môže na návrh sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa uznesením priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok, ak by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

5. Podľa § 447 ods. 2 SSP, nastúpením odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia kasačného súdu podľa odseku 1 sa do právoplatného rozhodnutia kasačného súdu o kasačnej sťažnosti pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia krajského súdu a takéto rozhodnutie nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí alebo opatrení iných orgánov verejnej moci. Na rozhodovanie o odkladnom účinku sa primerane použijú ustanovenia § 186 až 189 okrem lehôt podľa § 187 ods. 1 a 3.

6. Podľa § 188 SSP, ak správny súd návrhu žalobcu nevyhovie, uznesením ho zamietne.

7. Na úvod najvyšší súd uvádza, že odkladný účinok kasačnej sťažnosti je upravený v § 446 a § 447 SSP s tým, že všeobecne platí pravidlo, že pokiaľ Správny súdny poriadok neustanoví inak, kasačná sťažnosť nemá odkladný účinok. Výnimku predstavuje práve § 446 ods. 2 SSP, podľa ktorého kasačná sťažnosť má odkladný účinok, ak bola podaná proti rozhodnutiu krajského súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe alebo žalobe proti inému zásahu, ak žalovaným orgánom verejnej správy je správca dane alebo orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu alebo opatreniu správcu dane, bola podaná proti rozhodnutiu krajského súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe, ak žalovaným orgánom verejnej správy je Úrad pre verejné obstarávanie, ktorý rozhodol vo veciach týkajúcich sa výkonu dohľadu nad verejným obstarávaním, bola podaná proti rozhodnutiu krajského súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe vo veciach správneho trestania, bola podaná proti rozhodnutiu krajského súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe vo veciach zaistenia a administratívneho vyhostenia. V ostatných prípadoch, v zmysle už zmieneného všeobecného pravidla, kasačná sťažnosť odkladný účinok nemá, avšak sťažovateľ má možnosť procesným predpisom predpísaným postupom (§ 447 ods. 1 SSP) podať návrh na priznanie odkladného účinku. Možnosť podania tohto návrhu je plne ovládaná dispozičnou zásadou. Nakoľko návrh na priznanie odkladného účinku má povahu rozhodnutia vo veci samej (§ 55 ods. 2 SSP), musí obsahovať všeobecné náležitosti podania (§ 57 ods. 1 SSP) a zároveň aj jednu špecifickú náležitosť plynúcu práve z osobitosti tohto „čiastkového konania“ v rámci konania kasačného, a to dostatočnú identifikáciu dôvodu pre priznanie odkladného účinku.

8. V tejto súvislosti je kľúčovým pojmom „hrozba závažnej ujmy“, ktorej preukázanie dopadá na ťarchu toho, kto podáva návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Hrozba závažnej ujmy ako jeden z materiálnych znakov (okrem nej aj súlad s verejným záujmom) je ťažiskom celého tohto „čiastkového konania“ a od jej preukázania závisí, či kasačný súd prizná kasačnej sťažnosti odkladný účinok, alebo návrh zamietne. Najvyšší súd ďalej uvádza, že hrozba závažnej ujmy musí byť navyše priama a nesmie ísť len o hypotetickú možnosť. Tiež nesmie byť nepatrná, ale musí mať závažný dopad. Musí ísť teda o hrozbu závažnej ujmy na subjektívnych právach žalujúcej fyzickej osoby, právnickej osoby, ďalšieho účastníka konania, osoby zúčastnenej na konaní (§ 442 SSP), alebo v prípade podania návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti žalovaným správnym orgánom o hrozbu závažnej ujmy spojenú s nastolením nezákonného stavu. Závažná ujma predstavuje najširšie vyjadrenie

pre sťažovateľa neželaného stavu, ktorý by v dôsledku trvania účinkov rozsudku krajského súdu priamo hrozil, alebo už nastal.

9. Najvyšší súd ďalej uvádza, že rozhodnutie správneho súdu o priznaní odkladného účinku kasačnej sťažnosti má zároveň výnimočný charakter. Výnimočnosť tohto procesného úkonu súdu spočíva v tom, že takýmto rozhodnutím sa paralyzujú účinky právoplatného rozhodnutia krajského súdu, a preto je k nemu nutné pristupovať skôr reštriktívne. Po preskúmaní predmetného návrhu žalobcu dospel najvyšší súd k záveru, že v konaní o kasačnej sťažnosti neboli splnené podmienky ustanovené v § 447 ods. 1 SSP pre priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti, pretože žalobca nepreukázal, že by mu právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma.

10. Hrozbu závažnej ujmy je povinný žalobca nielen deklarovať, ale v súlade s ustanovením § 121 SSP upravujúcim dôkaznú povinnosť aj preukázať. Žalobca priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti odôvodňoval hrozbou závažnej ujmy na zdraví, čo však treba považovať za všeobecné a ničím nepodložené konštatovanie nemajúce žiaden vzťah k rozhodovaniu súdu o odkladnom účinku kasačnej sťažnosti. Nad rámec uvedeného, najvyšší súd uvádza, že v predmetnej veci bola žalobcovi uložená povinnosť vrátiť peňažný príspevok na kúpu pomôcky - elektronickej čítacej lupy stolovej v sume 3.420 eur, t. j. vo výške 95 % zo zohľadňovanej ceny pomôcky - 3.600 eur. Uvedený príspevok bol žalobcovi poskytnutý rozhodnutím zo 16. februára 2016, Číslo: PO2/OPPnKĹZPaPP/SOC/2016/62493-0004. Je nespornou tá skutočnosť, že v predmetnej veci sa typovo jednalo o účelový peňažný príspevok; jednalo sa o príspevok výlučne určený na kúpu pomôcky - elektronickej čítacej lupy stolovej. Z obsahu súdneho spisu a konkrétne z vyjadrení žalobcu založených v spise vyplýva, že žalobca si peňažný príspevok odložil s tým, že ak prijatú sumu 3.420 eur z vlastných prostriedkov doplní o cieľovú sumu 3.600 eur, potom pristúpi k zakúpeniu predmetnej pomôcky. Pokiaľ teda správny orgán pristúpil k uloženiu povinnosti vrátiť príslušný peňažný príspevok, táto skutočnosť nemohla žalobcovi spôsobiť závažnú ujmu predpokladanú procesným právnym predpisom, nakoľko sa jednalo o vrátenie sumy už skôr poskytnutej a nevyčerpanej.

11. Najvyšší súd pri posudzovaní dôvodnosti návrhu žalobcu na odkladný účinok kasačnej sťažnosti, a to aj vo svetle vyššie uvedeného, dospel k záveru, že nenastali také výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali nutnosť priznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Žalobca nepreukázal, že by mu v dôsledku trvania účinkov rozsudku krajského súdu priamo hrozila závažná ujma. Najvyšší súd preto s poukazom na § 447 ods. 2 veta posledná SSP v spojení s § 188 SSP návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti zamietol.

12. Taktiež vzhľadom na nesplnenie už prvej z podmienok stanovených vo vyššie citovanom ustanovení § 447 ods. 1 SSP, najvyšší súd sa nezaoberal tým, či priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti nebude v rozpore s verejným záujmom.

13. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP a § 463 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.